

Evanghelia zilei 29 iunie: Sfinții Petru și Paul

Comentariu la Evanghelia
solemnității Sfinților Petru și
Paul: „Tu ești Petru și pe
această piatră voi zidi Biserica
mea”. După Isus și Fecioara
Maria, Sfântul Părinte Papa
ocupă locul de onoare în
afecțiunea, venerația și
rugăciunile noastre.

Evangelie (Mt 16,13-19)

Venind în părțile Cezareii lui Filip,
Isus i-a întrebat pe discipolii săi:
„Cine spun oamenii că este Fiul
Omului?”

Ei i-au spus: „Unii, «Ioan Botezătorul», alții, «Ilie», alții, «Ieremia sau unul dintre profeți»”.

El le-a spus: „Dar voi, cine spuneți că sunt?” â

Atunci Simon Petru a luat cuvântul și a zis: „Tu ești Cristos, Fiul Dumnezeului celui viu!”

Isus i-a răspuns: „Fericit ești Simon, fiul lui Iona, căci nu carnea și sângele ți-au revelat aceasta, ci Tatăl meu care este în ceruri. Și eu îți zic: tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica mea și porțile iadului nu o vor birui. Ție îți voi da cheile împărăției cerurilor: ceea ce vei lega pe pământ va fi legat în ceruri, iar ceea ce vei dezlega pe pământ va fi dezlegat în ceruri”.

.....

Comentariu la Evanghelie

În timpul uneia dintre lungile Sale plimbări cu discipolii, Isus i-a întrebat ce crede lumea despre Persoana Sa. După ce au oferit mai multe răspunsuri posibile, Învățătorul, cu mare pedagogie, îi întreabă ce cred ei. Atunci Petru, lăsându-se condus de un impuls plin de iubire, răspunde: „Tu ești Cristos, Fiul Dumnezeului celui viu” (v. 16). Această mărturisire despre identitatea Învățătorului a revelat planurile divine privind identitatea și misiunea lui Simon: „Tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica Mea...” și „îți voi da cheile Împărăției cerurilor...” (vv. 18-19).

În lumea antică, era foarte obișnuit să se folosească duritatea și stabilitatea stâncii de bază pentru a construi pe ea un zid sau o fortăreață, unind astfel opera naturală cu cea arhitectonică. Orașele vechi erau înconjurate de ziduri și porți de acces, care puteau fi

deschise sau închise cu chei. A avea cheile unui oraș însemna a avea puterea de a decide cine poate intra sau ieși și când. De aceea, simbolul predării unei cetăți era adesea înmânarea cheilor sale.

Cuprins de uimire, Petru L-ar fi ascultat pe Mesia proclamând cu solemnitate că el va fi ca o stâncă de temelie, pe care Isus va zidi Biserica Sa; și că va primi puterea asupra cheilor Împărăției, pentru a hotărî accesul sau interdicția, influențând astfel atât destinul pământesc, cât și pe cel ceresc.

Acest episod și locul unde a avut loc au rămas adânc întipărite în memoria apostolilor și au fost consemnate în evanghelii. Din voința Domnului, Petru avea să fie conducătorul celor doisprezece și al Bisericii, un factor de unitate și de eficacitate pentru toți. Iar apostolii, chiar și cei care Îl cunoscuseră pe

Isus înaintea lui Petru, cei care, poate, ar fi putut părea mai dispuși sau mai virtuoși în ochii oamenilor, au primit cu venerație și respect această voință a Învățătorului, așa cum au primit toate celelalte dispoziții și porunci ale Sale.

Mai târziu, când Petru L-a renegat pe Isus în timpul Pătimirii, a înțeles că autoritatea și eficiența lui erau primite în dar. Însă după Înviere, această poziție a lui Petru era de netăgăduit și recunoscută de creștini, care se rugau împreună pentru el (cf. Fap 12). De aceea, creștinii avem datoria iubitoare de a ne ruga mult pentru Papă, succesorul lui Petru, și de a respecta misiunea sa în grija pentru Biserică, așa cum apostolii au respectat primatul lui Simon. În acest sens, spunea sfântul Josemaría: „Față de Papa, trimisul lui Cristos pe pământ, trebuie să arăți de asemenea cea mai mare dragoste, cea mai mare stimă, cea mai profundă venerație, în

același timp cu ascultarea cea mai supusă și cu cea mai profundă afecțiune. Noi, catolicii, înțelegem bine că după Dumnezeu și Maica noastră, Preasfânta Fecioară, Sfântul Părinte vine pe al treilea loc în ierarhia iubirii și autorității”^[1].

Cartea Faptele Apostolilor povestește că Dumnezeu a ales și un tânăr fariseu din tribul lui Beniamin ca Apostol: Saul din Tars, prigonitor al creștinilor. Datorită rugăciunii lui Ștefan (cf. Fap 7,58 ss.) și carității delicate a lui Barnaba (cf. Fap 9,23), Paul avea să fie primit în Biserică. Paul era cineva care nu-L cunoscuse pe Isus în viață și care Îl urâse în discipolii Săi. Dar și apostolii au știut să recunoască cu umilință în Saul planurile surprinzătoare ale lui Dumnezeu și l-au acceptat ca apostol, asemenea lor, pentru că și el L-a văzut pe Cel înviat și a fost trimis să-L vestească tuturor popoarelor.

Viața acestor doi mari apostoli ne învață că, în ciuda limitărilor proprii și ale altora, Dumnezeu știe să-Și ducă la îndeplinire planurile Sale de iubire; harul Său acționează întotdeauna în inimile oamenilor. Ceea ce Dumnezeu cere pentru ca să apară rodul este atitudinea Bisericii primare: să stăruim cu toții împreună în rugăciune, cu Maria, Mama lui Isus (cf. Fap 1,12).

^[1] Sfântul Josemaría, *Forja*, nr. 135.

Pablo M. Edo // Paolo Broggi -
Getty Images y Jupiterimages -
Photo Images

evanghelia-zilei-29-iunie-sfintii-petru-si-
paul/ (31.03.2026)